

Hidayet Erdem

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hidayet Erdem

Eserleri:

Anne

Dardayım ben bugün yine
Uçmaz gönül kuşum anne
Yandı bağrım yandı sine
Hasret yakar döşüm anne

Ağlıyorum için için
Bu zulüme bir son verin
İnsanlığın suçu derin
Teskin eyle başım anne

Göremedim senden gayri
Bana dokunacak hayrı
Sormaz yarım derdim ayrı
Gelde dinsin yaşım anne

Gece odam zından olur
Sürgündeyim hissi gelir
Yatak yorgan buz kesilir
Kışa döndü düşüm anne

Kime gitsem derdim sormaz
Bin ah işit işin görmez
Herşey ister hakkım vermez
Rast gitmiyor işim anne

Sarardı al benzim soldum
Nicedir hep kafa yordum
Esarete zincir vurdum
Hırılıyor bir hışım anne

Avunamam yaban elde
Uykuları böldü dertle
Savaştayım hep namertle
Zehir olur aşım anne

Ak sütünü halâl eyle
Babamada selam söyle
Anladım ki kader böyle
Küskün durur neşem anne..

Gonulden suzulenler;

Ağlar gözüm, ağrır başım
Gam ve keder arkadaşım
Dua et ki dinsin yaşım
Yaza dönsün kışım anne.....Mehmed İhsan USLU

Hidayet Erdem

Bıraktın

Böyle ayrılık mı olur, vedasız
Beni yarı yolda, zorda bıraktın
Sırra kadem bastın sessiz sedasız
Kışta kıyamette, karda bıraktın

Yürekler hep aşkla vurulur amma
Yaralı yüreğe girilir sanma
Aşk yarası yârla sarılır amma
Sen beni çakala, kurda bıraktın

Kerem'dim, Mecnun'dum, asımdım sana
Bebekler misali masumdum sana
Ninni söylemeni beklerken bana
Bir yetimhaneye, yurda bıraktın

Hidayet Erdem

Gel

Yalnızlığıma dost değil, bu akan kanlı yaşıım
Gelde gözyaşların olsun benim kadim yoldaşıım

Gönlüm sana meftun, sana hasta, tek sana hasret !
Gelde zavallı kalbimi aşkınla et ziyaret

Merdane dayanmaz, çok ağır kaderin güllesi
Taşıyamazsam taşıtır feleğin şer sillesi

Şirin olda gözleyeyim mor sümbüllü bahçeden
Ferhat olayım gülşenden sana aşkı bahşeden

Ne bir hatıran var bende ne de bir tane resim
Gönül aynamdan yüzünü geliyor çok göresim

Gelde fakir gönlüm nazlı yari misafir etsin
Son demini, sana aşkı ikram ile tüketsin

Hasretin bağrımı havan toprakları gibi döğör
Aşkın hatırı olmasa sana kim boyun eğer

Gönlüme tercüman değil lûgatte kelimeler
Bu yüzden kınalı kuzun her dem ardından meler

Hicazkâr gönlümde ağlar inleyen dertli keman
Kaderin cilvesi vermez tek bir peşrev'e ferman

Eğer tomurcuksan elin dikenlerinden yok ol !
Gel, sen gülistanda açta, yediveren'e gark ol

Hercai bir tomurcukla bir Mecnun'un işi ne ?
Leyla gibi gonca olda düşeyim ben peşine

Ben bir nehir, kirpiklerin tutan budağın olsun
Akarsam gideceğim yer elvan dudağın olsun

Gözlerimde bir damlacık yaş olsaydın sen eğer
İnan gözyaşıım içime dökülse bile değer

Gel, fani yüzüm solmadan, pir miadım dolmadan
Ecel kapımı çalmadan, sebebim sen olmadan

Senden ziyade sohbetle çoktan açtım arayı
Gel, tebessümünle güldür sen bu bahtı karayı

Yoruldu medle cezirim zor çölleri aşmaktan
Gelde durulup kurtarsın tüm gölleri taşmaktan

Gönül pencereden sana zahmet uzanda bir bak!
Gözlüyor seni altında beklediğim o çardak

Selam olsun yıldızlardan bir Aslı kayacaksa

Dileđim gelmendir beni bir Kerem sayacaksa

Aşkın hançeri kalbimi ne olur ki bir yarsa
Senden ziyade ne var ne yok dışarı çıkarsa

Sırlarıma ortak değil bu akan kanlı yaşıım
Gelde gözyaşların olsun benim ketum sırdaşıım

Hidayet Erdem

Gitme Gülüm

Şad olup gülemem ömrüm boyunca
Sen gidersen gülüm, bilki ölürüm
Bağırma saramam seni doyunca
Sen gidersen gülüm, bilki ölürüm

Koparmayın gülüm dalında kalsın
Aşkın ikliminden muradın alsın
Gülüm, sen geceme doğan hilâlsin
Sen gidersen gülüm, bilki ölürüm

Aklı zavallı bir kara cahilim
Gitme gülüm, sensiz ne olur halim
Tutmaz elim kolum, kalmaz mecalim
Sen gidersen gülüm, bilki ölürüm

Sinemde sızlayan derin yara var
Yarama sürdüğüm merhemim ol yâr
Gitme gülüm benim yaramı sen sar
Sen gidersen gülüm, bilki ölürüm

Hidayet Erdem

Gönül Süzgeci

Gönlüm şerle barış içinde sanma
Zulümün çarkını kiranlardanım
Vcdansız değilim, yufkayım amma
Zalimin kırkını vuranlardanım

Muğlak olur bazen mustarip halim
Çözemem kimbilir belki cahilim
İfadeden aciz kalırsa dilim
Alimin barkını soranlardanım

Bir nefestir ömrüm geldi geçecek
Ruhum kafesinden uçu uçu uçacak
Haşre kadar bana kucak açacak
Ölümün arkını yaranlardanım

Herkese hünerler vermiş Hak meğer
Kaşifi olmaya inan ki değer
Çok ince hesaplar yaparsam eğer
Milimin farkını görenlerdenim

Bu devran cehalet çarkında dönmez
Şirtına biner bir açıkgöz inmez
İlim erbabında o hiç tükenmez
Kalemin terkini yerenlerdenim

Henüz toy'dur halim lakin meraklı
Çektiğim çileler hamsam gerekli
Bir çırak misali kâmil bir akı
Selimin kürkünü örenlerdenim

Bende darmadağın enkaz yüreği
Tamir için aldım kazma küreği
Madem ki temizlik iman gereği
Gönlümün parkını derenlerdenim

Hidayet Erdem

Gözümün Nuru

Sen gözümün nuru, billur tanesin
Korkarım ağlamam, akarsın diye
Bende tutuklu bir tür efsanesin
Söylemem dilimden, çıkarsın diye

Renk cümbüşü sarmış mercan gözünü
Güneşi solduran güvez güzünü
Aynalar kırılır görse yüzünü
Kimseye göstermem, bakarsın diye

Gizlerim felekten adını senin
Başımı döndüren tadını senin
Anmam mor sümbüllü yâdını senin
Yıpranır, usanır, bıgarsın diye

Herşey gürültülü gönlümde saklı
Endişemde haklı, tasamda haklı
Seni bir kağıda yazmak çok farklı
Sırrımı ortaya, dökersin diye

Bir hicran yarası kalbimde vuran
Beni yerden yere saçıp savuran
Kıskanırım seni cihandan her an
Başımı belaya, sokarsın diye

Ne yapsam ne etsem sana doyamam
Seni incitemem sana kıyamam
Ne kadar zulmetsen sana uyamam
Kırılır boynunu, bükersin diye

Aman sen incinme sen üzülme
Boynunu eğerek yere süzülme
Sinem siper sana gelecek zulme
Gönül sarayımı, yıkarsın diye

Kor gibi sırtıma sardığın yükler
Gönül ateşini durmaz körükler
İki büklüm beni haşre sürükler
Cehennem narını, yakarsın diye

Hidayet Erdem

Güle Güle Hocam

Bir topluluk vardı, arayışlarda
Gelmenin zamanı, yeridir hocam
Bahara müjdeci kara kışlarda
Gülmenin zamanı, beridir hocam

Seninle şenlendi yerimiz bizim
Hayra dönüverdi şerimiz bizim
Hoş sedan,sohbetin pirimiz bizim
Hak için her sözün, durudur hocam

Kader defterinin küçük bölümü
Bizimle paylaştın sen o albümü
Hep hatırlattın sen bize ölümü
Vuslatın köprüsü, oradır hocam

Hizmet aşkı sarmış dört bir yanını
Boşa harcamazsın hiç bir anını
Hak yolda terlettin tatlı canını
İşte bu; ukbana darıdır hocam

Zaman israfından kaçındın durdun
Sanki bir güne bir yılı doldurdun
Her öğrencinde sen cehli soldurdun
İlim şimdi daha güredir hocam

Nasıl alışmıştık size yâr gibi
Yine hüznün çöktü sonbahar gibi
Yolculuk vaktinin göründü dibi
Ayrılık yürekte, yaradır hocam

Tükenmesin azmin,şefkatin, aktin
Hak yolda sürsün hep sabrı takatin
Elde olmayan bu ayrılık vaktin
Kaderin çektiği, kura dır hocam

Dur durak yok sana burdan gidince
Uyandır gönülleri, sırat çok ince
Mevlaya uzanan iklimde nice
Canlar yeşermemiş, kurudur hocam

Tarih çok insanı yutuyor diri
Bazen ölenleri tutuyor diri
İz bırakanlardan belki de biri
Kimbilir sen gibi biridir hocam

Hidayet Erdem

Gölün Dilinden

Hep sevdin, okşadın, uyuttun beni
Henüz filizlenen, daldım bağbanım
Nazlı tomurcukken büyüttün beni
Ümidin goncası, oldum bağbanım

Bülbülün feryadı, figanı niye?
Düşündüm durdum hep nedendir diye
Anladım aşk bize Hakk'tan hediye
Amenna diyerek, aldım bağbanım

Yandı can evinden tutuştu bülbül
Selamım gidince yatıştı bülbül
Aşkın lisaniyla ötüştü bülbül
Cevaben yüzüne, güldüm bağbanım

Yarım pervaz eder durur başımda
Kara çalı izin vermez döşümde
Goncasını koklar bir tek düşünde
Çileli bahtımla, soldum bağbanım

Yarimin çilesi yaprağım döker
Hasreti boynumu, belimi bükür
Gönlüm bu mekândan usanır, bıkar
Bir diken dalında, kaldım bağbanım

Sendin benim dostum, sadık yoldaşım
Derdimi paylaşan kadim haldaşım
Kurudu yaprağım, membağım, yaşım
Hakkın helâl eyle, öldüm bağbanım

Hidayet Erdem

Hayâl

Tih çölünde açan ey! hayalim, gonca gülüm
Bülbül olsam, gönlünde konacağım yer var mı ?
Senin yanında bütün çiçekler yonca, gülüm
De bana; serapmıdır gördüğüm yoksa yâr mı ?

Bakışı ok, kaşları gerilmiş yay gibiydi
Sinemi hedeflemiş gözleri ay gibiydi
Büyülü bir hayâl mi, düşmü, gerçek mi, neydi ?
Çölde bahtıma düşen vaha mı, su mu, nâr mı ?

Gül dudaktan süzülen söz, laf değil şiirdi
Zaman; aşkın bittiği zannedilen devirdi
Bir bakışla vurdu, dev küheylanı devirdi
Kaç kalibrelikti o gözlerden çıkan mermi?

Allah düşmana bile vermesin böyle zeval
Mecnun'u kiskandırır, bilseydi düştüğüm hâl
Gene mi kayboldun, gene mi gittin hayâl
Şu benim hülyam sana bir kafes kadar dar mı ?

Döktüğüm yaş, rahmetten öteye geçti gözüm
Sabrı takat, zahmetten öteye geçti gözüm
Kaç gece zemheri düşlerimde sensizim
Başıma yağan aklar kar mı, çığ mı, kır mı ?

Hidayet Erdem